

ת"ד 4066/02/18 - מדינת ישראל נגד עדן קאופמן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 4066-02-18 מדינת ישראל נ' קאופמן
תיק חיצוני: 493755/2017

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמת: עדן קאופמן

גזר דין

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות המיוחסות לה כמפורט בכתב האישום. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשמת נהגה רכבה ברשלנות, לא צייתה להוראות התמרור בכיוון נסיעתה וגרמה לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם הנאשמת עצמה, נוסע ברכבה וכן, נגרמו חבלות של ממש לנהגת הרכב המעורב, אשר הייתה הרה ואיבדה את העובר ברחמה.

הערך המוגן בעבירות בהן הורשעה הנאשמת הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

כעולה מכתב האישום, רף הרשלנות של הנאשמת הינו בינוני, עת גרמה לתאונה בשל אי ציות לתמרור. מדובר בנאשמת נורמטיבית, אשר נוהגת משנת 2011 ולחובתה הרשעה אחת בתעבורה מסוג קנס משנת 2014. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבורה.

ראיות הצדדים לעונש:

הצדדים הציגו הסדר טיעון לעונש שכולל 120 שעות של"צ, מאסר על תנאי חודשיים למשך שנתיים, פיצוי לנפגעת, פסילה על תנאי 3 חודשים למשך 3 שנים והוסכם כי באשר לרכיב הפסילה בפועל, יטענו הצדדים באופן פתוח.

ב"כ המאשימה טען לחומרת תוצאת התאונה והפנה לפסיקה הבאה למגר את התופעה של תאונות הדרכים באמצעות ענישה הולמת, הפנה לפסיקה הדוחה התחשבות בנסיבות אישיות על פני האינטרס הציבורי, טען כי יש להעדיף את שיקולי ההרתעה ועתר לענישה של 3 שנות פסילה בפועל.

מנגד, מבקש ב"כ הנאשמת להתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, להתחשב בתסקיר שרות מבחן ובהמלצותיו וביקש לחרוג לקולא ממתחם הענישה לעניין רכיב הפסילה. ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב בדבריו של מר זאב נתיב,

מנהל מכינה קדם צבאית, שהנאשמת נמנית על בוגרייה.

מר נתיב, אדם רב פעלים, הותיר רושם על ביהמ"ש כאדם ערכי ואמין. מר נתיב דיבר בשבחה של הנאשמת וציין מהיכרות אישית כיצד הנאשמת היתה מדריכה אחראית, שידעה לחנוך את הנערים על פי דרכם ועזרה בהפיכתם לחלק נאמן ובלתי נפרד מהחברה הישראלית. מר נתיב העיד כי החניכים של הנאשמת העידו כי הנאשמת לימדה אותם לאהוב את הארץ, להיות אדם טוב בעולם, לימדה אותם לשאוף למצוינות בכל הבט בחיים ואף החדירה בהם את האמונה בעצמם.

ב"כ הנאשמת, המשיך והפנה לפסיקה ולעובדה כי הנפגעת סלחה לנאשמת וביקשה שלא להחמיר עימה. עוד הפנה לנסיבותיה האישיות, הגיש מסמכים המעידים על אופייה הטוב ומסירותה לתפקידים שביצעה והציג תעודות הוקרה גם בשל פעילויותיה ההתנדבויות.

ב"כ הנאשמת טען כי רשיונה של הנאשמת חשוב לצורך התניידות לפעילויות אלו.

הנאשמת ביקשה לשאת דברה, טענה בהתרגשות כי המקרה הותיר בה טראומה, כי לקחה אחריות בהזדמנות הראשונה וכי עברה טיפולים פסיכולוגים ואלטרנטיביים בשל הטרומה שחוותה מהתאונה.

כעולה ממכתב ראש המכינה שסומן נ/3: "...עדן היא דמות של מנהיגה ומורת דרך לחניכיה... בעלת אישיות מיוחדת המשלבת יושר, אמינות, חוכמה, רגישות, אחריות, ידע ארגוני וניהולי ומסירות רבה...".

דין:

קביעת מתחם הענישה:

בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם עבור תאונה זו, אין לו אלא את שעיניו רואות בכתב האישום. כתב האישום חסר את מהות החבלות ומתאר כי החבלות של ממש נגרמו לנהגת המעורבת בשל אובדן מצער של העובר ברחמה. מאחר והנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום כפי שהן, הרי שבהתאם לפסיקה ולהוראות חוק העונשין, עונשה של הנאשמת ייגזר בהסתמך על עובדות כתב האישום.

למרות שלא תוקן כתב האישום, הוגשו מסמכים רפואיים, עת טענה ב"כ המאשימה לעונש לפיהם עולה כי הנאשמת נפגעה נוסף שוחררו באותו היום ללא חבלות ידועות ואכן, מתואר כי הנהגת המעורבת נבדקה ובשל כך שלא נצפו תנועות העובר ולא נצפה דופק עוברי, הוחלט, בצער, ליילד את העובר.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לבחון את עקרון ההלימה, לאמור, בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמתה של הנאשמת וסוג העונש שיוטל עליה בסופו של יום.

עוד קובע התיקון (בסעיפים 40ב ו- 40ג), כי במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול, עליו לבחון גם את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי הענישה במקרים אלה. סעיף 40ג, קובע כי בית משפט ראשי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

נוכח האמור ובטרם אגזור את העונש, אני קובעת כי מתחם הענישה המקובל במקרים דומים, נע כמניפה בין הטלת מאסר על תנאי ושירות לתועלת הציבור ועד למאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. בנוסף, מתחם הענישה כולל פסילת רישיון הנהיגה לתקופה של בין 3 חודשים ל-24 חודשים וענישה מותנית נוספת.

הלכה היא, כי מרכיב חשוב בעת גזירת העונש בתיק בו נגרמה תאונת דרכים הינו תוצאות התאונה. מפנה לדברי כב' השופט רענן בן יוסף בעפ"ת (ת"א) 15291-10-12 ראובן ששון נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי לתוצאות התאונה יש השלכה משמעותית לגבי העונש שיקבע אולם, יש לשקול גם נסיבות אישיות של הנאשם. **"תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה... אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם"**.

על מתחם העונש ההולם ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 9090/18 עוביידה עודה נ' מדינת ישראל, כב' השופט ג' קרא (3.1.19), שם במקרה של תאונת דרכים שגרמה לחבלות של ממש עם רף רשלנות בינונית, אישר בית המשפט המחוזי ענישה של 4 חודשי מאסר על תנאי, 8 חודשי פסילת רישיון בפועל, 7 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪. בקשת רשות לערעור נדחתה.

רע"פ 7811/18, אברהם מסס נ' מדינת ישראל, שם במקרה של תאונה שגרמה לחבלות קשות בדמות דימום ראש, שברים בגולגולת ודמם סביב גזע המוח הוטלה ענישה של 5 חודשי פסילה בפועל, 100 שעות של"צ, פסילה על תנאי וקנס. ערעור למחוזי ולעליון נדחו.

עפ"ת 36094-10-11 רוקסנה שטרית נ' מדינת ישראל שם נידון ערעור על חומרת העונש ביחס לתאונה בה נגמרו חבלות של ממש, קשות ביותר, לשלוש הולכות רגל. בית המשפט המחוזי התערב בעונש באורח משמעותי וקיצר את רכיב הפסילה בפועל מ-5 שנות פסילה לתקופה בת 11 חודשי פסילה. נקבע כי הגם שתוצאות התאונה קשות, הרי שנדרשת ענישה סבירה בין נסיבות מסוימות לבין נסיבות אחרות.

ב"כ המאשימה הפנה בטיעוניה לרע"פ 3764/05 ורד בן זוויה נ' מדינת ישראל ואולם בעניין זה דובר היה בנפגע קטין אשר אושפז בטיפול נמרץ הונשם, נגרמו לו חבלות ושברים בעצמות הפטרוס, בצקת במוח ושברים מרובים בגולגולת. בעניין זה אף התקיים דיון בבית המשפט המחוזי (ע"פ 70194/04) שם התייחס בית המשפט המחוזי למצבו של הקטין

ולנזקים הבלתי הפיכים שנגרמו לו.

מובן כי אין עניינו של הקטין בעניין בן זויה כעניינה של הנפגעת בתיק זה.

עקרון השיקום, כשיקול בר חשיבות בעת גזירת הדין, זכה עם התיקון לחוק, למעמד חוקי, כעקרון בר משקל, המאפשר לבית המשפט, במצוות המחוקק, לסטות מהעונש ההולם במקרים המתאימים.

אני מפנה לתסקיר שירות המבחן החיובי לעניין שיקולי השיקום שפורטו בו. אין חולק, כי מדובר בנאשמת נורמטיבית, סטודנטית שומרת חוק אשר תורמת לחברה בכל הזדמנות. המדובר בתסקיר יסודי ומקיף המליץ אשר המליץ על ענישה בדמות של"צ בכדי להקטין את הסיכון להישנות עבירות.

זאת ועוד, קיימים מקרים היוצאים מן הכלל, אשר יצדיקו חריגה מהענישה המקובלת ולאחר בחינת נסיבותיה של הנאשמת, נחה דעתי כי יש הצדקה במקרה זה לחריגה מהכלל ולהלן נימוקיי:

מדובר בנאשמת נורמטיבית אשר לקחה אחריות על מעשיה והודתה באשמה בהזדמנות הראשונה. הנאשמת הביעה חרטה וצער כנים, הן בפני שירות המבחן והן בדיון בפני. ניכר כי היא מודעת היטב לגודל האסון שנגרם בנהיגתה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לקולא, יש לשקול את משך הזמן שחלף מאז קרות התאונה וגם את העובדה שהנאשמת נעדרת כל עבר פלילי. לקחתי בחשבון גם את עברה התעבורתי של הנאשמת, לפיו נראה כי מדובר במעידה שאינה מאפיינת את דרך התנהלותה בדרכים.

לקחתי בחשבון את תרומתה של הנאשמת לחברה, כעולה מהעדויות שהובאו בפניי כמו גם מהמסמכים שהוגשו. מדובר באדם אשר מהווה דוגמא אישית לזולת, אדם אחראי, מסור, ישר וחברותי.

אין להתעלם מתוצאות התאונה, אשר הובילו לאובדן מצער של העובר בבטן אימו. בית המשפט שם לנגד עיניו את סבלה של הנהגת המעורבת, הגב' לזין ואת סבל משפחתה. בית המשפט התרשם מטיעוני הצדדים כי הנפגעת סלחה לנאשמת וביקשה שלא להחמיר עימה.

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וצריכה להלום את מידת רשלנותה של הנאשמת, יש לנקוט בה באופן מידתי כאשר החוק הוא מורה הדרך.

מצאתי מקום לחייב את הנאשמת בתשלום פיצוי לנפגעת. הפיצוי יהיה סמלי ביחס לחומרת הפגיעה ואין בו כדי להוות פיצוי של ממש על הסבל הרב שנגרם לנפגעת ומשפחתה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה ועברה התעבורתי המקל, את העובדה שמדובר בכשל ראשון מסוגו עברה, את הערכים החברתיים בהם פגעה הנאשמת ואת העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. פיצוי לגב' יעלה לזין בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 30 יום.

ב"כ המאשימה תדאג להעביר למזכירות בית המשפט פרטי הנפגעת לצורך העברת הפיצוי אליה.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית שריצתה הנאשמת בתיק זה. מניין הפסילה החל ביום 21/7/19 וימשך ברציפות ללא צורך בהפקדה.

4. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

5. ניתן צו של"צ בהיקף של 120 שעות וזאת בהתאם לתסקיר שרות מבחן למבוגרים מיום 10/07/19. הנאשמת תבצע את צו השל"צ במסגרת עמותת "אותות" לנוער בסיכון. הנאשמת תיצור קשר עם שירות המבחן למבוגרים בתוך 60 יום לצורך תאום תחילת ריצוי הצו. הנאשמת מזהרת כי היה ולא תרצה את השל"צ במלואו או במועדו, ייגזר עליה עונש חלופי.

6. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.